

dardiseret måde. Disse anbefalinger om protokoller findes i den såkaldte »ReferenceProfil«, der kan ses på <http://oio.dk/referenceprofilen>. Kravene til udvekslingsformater, herunder den såkaldte »OIO-XML«-standard, kan ses på <http://oio.dk/xml> og <http://isb.oio.dk>.

Det vil være af væsentlig betydning for nytteværdien af lovforslaget for private virksomheder, at de kan tilrettelægge deres systemer ud fra en forventning om i fremtiden i stigende omfang at kunne modtage data i et bestemt format (OIOXML).

Bemyndigelsens hovedsigte er således sikring af, at samfundsmæssige gevinster ved standardisering af offentlige grænseflader kan indfries.

Fastsættelsen af regler om standarder for formater til brug for videreanvendelse har til hensigt at fremme anvendelsen af åbne standarder, der generelt fremmer tilgængeligheden for personer med funktionsnedsættelser. Udmøntningen af den fastsatte hjemmel til at fastsætte standarder for formater vil naturligt inddrage overvejelser om tilgængelighed for personer med funktionsnedsættelser.

Til § 8

I overensstemmelse med de gældende regler i Finansministeriets vejledning om priskalkulation indeholder bestemmelsen lovforslagets gebyrprincip. Bestemmelsen gennemfører dele af direktivets artikel 6 om et prisloft for fastsættelse af gebyrer for videreanvendelse og har til formål at sikre en ensartet gebyrpolitik for videreanvendelse af offentlig information. Fastsættelse af et gebyrloft og beregningsmodeller for gebyrer tjener det formål, at der skabes ensartede og gennemskelige regler og principper for videreanvendelse af offentlig information.

Der skal gælde samme priser for sammenlignelige kategorier af videreanvendelse.

Gebyrreglerne hindrer ikke gebyrfri udveksling af oplysninger mellem offentlige myndigheder som led i ikke-kommercielle opgaver, selv om andre brugere, f.eks. private virksomheder, skal betale gebyr for videreanvendelse af de samme dokumenter. Dokumenter og datasamlinger skal stilles til rådighed for private brugere i samme omfang og på samme vilkår, som gælder for offentlige myndigheders kommercielle aktiviteter, herunder indtægtsdækket virksomhed, da der i dette tilfælde er tale om sammenlignelige kategorier af videreanvendelse. Gebyrreglerne hindrer i øvrigt ikke, at der vedtages en differentieret gebyrpolitik for henholdsvis kommerciel og ikke-kommerciel videreanvendelse.

Det vurderes, at en forudsætning for at realisere de økonomiske værdier er en prispolitik, der sikrer, at offentlig information er så billig som mulig, idet dette vil øge videreanvendelsen og dermed bidrage til væksten i samfundet på længere sigt, jf. også de almindelige bemærkninger.

Vurderingen bygger på, at internationale erfaringer og rapporter bekræfter, at høje priser for salg af offentlig information kan virke imod hensigten. Som beskrevet ovenfor er der analyser, der peger på, at offentlige myndigheders salg af data ofte kan være økonomisk u hensigtsmæssig for samfundet. Det kan tilmed være økonomisk u hensigtsmæssigt i forhold til den offentlige sektors indtægter, da skatteværdien af erhvervslivets værdiskabelse kan overgå provenutabet ved lavere priser. Dette vurderes dog generelt ikke at være tilfældet i Danmark, da gebyrfastsættelsen med de eksisterende regler stiller data til rådighed relativt billigt til private virksomheder.

Bestemmelsen fastlægger en række principper for betaling i forbindelse med videreanvendelse af offentlige dokumenter og datasamlinger.

Bestemmelsen har ikke konsekvenser for bestemmelser i andre love, der fastsætter størrelsen af betaling for videreanvendelse, herunder bestemmelser om betaling, der har skattemæssig karakter.

Når dokumenter og datasamlinger stilles til rådighed for videreanvendelse, kan der som hovedregel opkræves et gebyr, der ikke overstiger marginalomkostningerne, dvs. omkostningerne ved distribution og eventuel kvalitetsforbedring af dokumenterne og datasamlingerne, herunder etablering af grænseflader, der er nødvendige for at kunne imødekomme aftagers anmodning.

Med marginalomkostningerne forstås således de yderligere omkostninger (direkte og indirekte), der opstår i forbindelse med distributionen.

Omkostningsberegningen skal bygge på en beregning af omkostningerne ved at distribuere de enkelte data. Hvis den dataafgivende myndighed viderefremidler forskellige typer data/dataprodukter, skal beregningen foretages for hver enkelt af disse produkter, evt. på baggrund af en skønnet fordeling af omkostninger, der ikke kan henføres direkte.

Direkte omkostninger er omkostninger, der umiddelbart kan henføres til den enkelte distribution. Det kan f.eks. være løn, materialer og/eller fremmede tjenesteydelser.

Indirekte omkostninger er omkostninger, der ikke umiddelbart kan henføres til den enkelte distribution, men som kan beregnes på grundlag af udgifter, der fremgår af institutionens budget samme år. Det kan